

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Jacobi Usserii Armachani Annales Veteris Et Novi Testamenti

Ussher, James

Lutetiæ Parisiorum, 1673

Viro Amplissimo Et Amicissimo Dno Timotheo Tyrrell Equiti Aurato, &
(quod majus est) Magni Armachani...

urn:nbn:de:hbz:466:1-14425

VIRO AMPLISSIMO ET AMICISSIMO D^{no}

TIMOTHEO TYRRELL EQUITI AURATO,

& (quod majus est) Magni ARMACHANI τῷ μαχαρίτῳ,

Genero dignissimo Εὐδουμαρίτῳ.

VIR AMPLISSIME,

SCRIPSI ACRAM JACOBI USSERII (soceri tui) Chronologiam, quam non adeo pridem fidei meae manuscriptam commisisti, ingeniosâ preli industriâ excusam, & (uti spero) emaculatam refero. Nempe (quod probè nosti) Librum meum in Clientelam tuam non commendo, Amplitudini tuae non inscribo, consecrôve; sed tuum, apud me depositum reddo. Tuum (inquam) nam licet Reverendissimum Hiberniae Primatem ejus Authorem novimus, (quod ex totâ libri indole & genio, ex multiplici & reconditâ eruditione, ex scripturâ Codicis Originalis, manu propriâ doctissimi Archiepiscopi exarati, abunde constat,) Te tamen (ex domo Authoris) bonae fidei Possessorem agnoscimus. Pientissimus enim senex, & sacrâ Insulâ dignissimus, (Socer tuus) Musci integri (cujus pars non exigua erat hæc sacra Chronologia) Armarii nempe sui (Codicibus infinitis pene, & optimis, quâ excusis, quâ manuscriptis) instructissimî, Te heredem scripsit. Nec mirum, si Bibliothecam suam moriens supremis Tabulis tibi legavit, qui vivens filiam, quam habuit unicam, (familiam optimam, & tanto Parente dignissimam, virtute pariter & prole numerosâ, ac pulcherrimâ fecundam) matrimonio copulavit. Habe igitur tibi Tuum peculium, & Soceri tui opus posthumum (eadem qua te, tuosque benevolentia perpetuò complexus est sanctissimus senex) fove. Te incolumi, orbis non erit hic Tractatus, magni Armachani fœtus ^{γῆνοῦς} & genuinus, licet (quod dolemus) posthumus. Dum enim Chronologiae sacrae Arcana examine scrupuloso rimatur, dum enigmata illa ^{ἄσπορα} & ^{ἀδιάλυτα}, in Annorum veteris Instrumenti supputatione, & Nodos Gordios diligentia pertinaci (sed & victrici) solvit, dum Patriarcharum Regumque Judae & Israelis tempora explicat, dum libris inheret, & chartis perditus & pernox impalescit, labore jugi & senio confectus, tempori & terris valedixit, & (quam insigni pietate, & multiplici virtute prius meruisset) eternitatem induit. Sic vitam absolvit; non ita Chronologiam; cui manum ultimam non adhibuit, licet ultimus esset doctissimi antistitis conatus, & quasi lucernæ mox emorituræ supremus fulgor) cum ipse ad Cælum prius, quam Tractatus hic ad Umbilicum pervenerit. Dolendum sane, quod sacrum hoc opus, plaudente cælo institutum, superstes non consummaverit: gaudendum tamen, quod in justas Veritatis divinæ vindicias, & non exiguum Reipub. Literariae & Ecclesiae Christianae commodum, eoque perduxerit. Dubia enim illa, quae in antiqui fœderis instrumento occurrunt plurima, difficillima illa quidem, quae non solum Novitiis, sed ipsis Chronologiae Mystis ^{ἄλυτα} videbantur, mirâ dexteritate, & facilitate quadam sua, solvit: scopulos illos Chronologicos, ad quos

EPISTOLA DEDICATORIA.

Commentatores, alique magni nominis scriptores illi, non solum lapsu, sed ruina prosternebantur, ipse cautius evitavit, imò (ne aliis postmodum impedimento essent, vel damno) sustulit. Aded ut jam Nauta (licet Palinuri non sint) ipsum Chronologia sacra Oceanum, non solum sine naufragio, sed et pene sine periculo securi navigent. Ingens hoc beneficium Deo debemus, et Usserio; de quo Maronis illud de Aenea, verbis (ὡς ἐν παροδία) paululum immutatis, apponam.

Drances de Aeneâ apud Virgilium, Æneid. 10.

O famâ ingens, ingentior arte
Armachane, quibus te cælo laudibus æquem?
Doctrinamve tuam mirer, doctosque labores,
An pietas laudanda priùs?

Entropius in Antonino Philosopho.

Sed de tanto Præsule silere præstat, quàm pauca dicere: cum talis sit (quod olim de Antonino Philosopho dixit Historicus) Quem mirari facilius quis, quàm laudare possit. Pietatem ejus insignem, perpetuam in legendo, scribendo, concionando industriam, eruditionem in re antiquaria, Theologia, et omni humanioris literaturæ genere summam, cum æquali modestia conjunctam, fusius laudare nec opus, nec mihi animus; Historiam enim non scribo; sed Epistolam. Virtus enim Usseriana est sui ipsius Panegyrica, laudis nostræ non indiga. Vivit, æternumque vivet in scripturis suis cedro dignis, in ore et corde doctorum, in memoria hominum, et monumentis temporum; illumque (quem Hibernia parens ingrata, tali filio et Præsule indigna, bonis (præterquam animi) omnibus exutum in exilium misit) Posteritas sera venerabitur.

Quo nihil majus, meliusve terris
Fata donavere, bonique divi;
Nec dabunt, quamvis redeant in aurum
Tempora prisicum.

Vale vir Amplissime, et te, tuosque omnes Deus Opt. Max. quam diutissime incolumes servet.

Tui, nominisque Usseriani amantissimus.

THOMAS BARLOVIUS.

*Dabam Oxoniæ, è Bibl. Bodl.
xii. Cal. Maj. cld. lcc. lx.*

LECTORI